

փոփել. իր իսկ բառերով սա առաւելութիւնը կը վերապահէ իր աշխատութեան. «եթէ կրցի կարգ մը աստղծներ կորուստէ փրկել և մեր գաղութին ճանչցնել իր պատմութիւնը, ատիկա բաւական է կարծեմ» (Յասաջարան): Գործը իր բովանդակութեան մէջ կը պարունակէ Մակեդոնիոյ և Թրակիոյ արգի աշխարհագրութիւնը, Մակեդոնիոյ և Թրակիոյ պատմական անցեալը, քաղաւած այդ նիւթով զբաղող հեղինակներուն աշխատութիւններէն. ունի նաև Գրքին վերջին մասին մէջ, Բիւզանդիոնի Հայ կայսրերու պատմութեան նուիրուած ընդարձակ գլուխ մը: Գործին պատմական մասն է աս, որ ինչպէս կը տեսնենք, պատրաստուած է հետեոյութեամբ ձեռնհաս և մասնագէտ հեղինակներու:

Այս գործին ամէնէն ինքնատիպ, եթէ կարելի է այսպէս ըսել, հայ գաղթականութեանց — որոնց անցեալի պատմութիւնը շատ համեստ և անբուսական տեղ մը կը բռնէ — պատմութիւնը, իր արգի վիճակին և կեանքին մէջ, այդ կեանքին բոլոր երևաներն ալ պարզելով, եկեղեցի, դպրոց, ազգ. կազմակերպութիւն, որբանոց, մասնաւոր հաստատութիւններ, յարանուանութիւններ, արուեստներ, վաճառականութիւն, ճարտարութիւն, երկրագործութիւն, Միութիւններ, քաղաքական կազմակերպութիւններ, արտոյ պետութեան հետ յարաբերութիւններ, և այլն, ներկայ հայ կեանքը իր բովանդակութեան մէջ, գործին ամէնէն հետաքրքրական և արժէքաւոր մասը: Այնպէս որ այդ կողմերու հայ կեանքի ամբողջական մէկ պատկերը ունինք առջևնիս. «guide» ի մը մանրամասնութեամբ և օգտակարութեամբ:

Գիրքին թուղթը լաւ է, բայց տպագրութիւնը և պատկերներու արտաապուստը շատ խնամով չեն եղած: Ասկէ զատ կ'երևան նիւթերու դասաւորութեան և կարգի թերութիւններ, որոնք աճապարանք մը կը մատնեն: Մուտք գտած են հոն նաև նիւթին հետ կապ չունեցող մասեր, ինչպէս կարգ մը կենսագրութիւններ որոնք տեղ չպիտի ունենային այդ գործին մէջ: Փափաքելի էր որ կենսագրութիւնները այնքան չընդարձակէին զիրքը, եթէ կարելի էր, ամփոփելով զանոնք սեղմ տողերու մէջ:

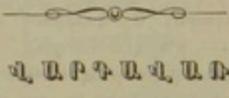
Հեղինակը, Յ. Մակարեան, հանրածանօթ դէմք մը չէ մեր մէջ. ծնած է Պարտիզակ, աւարտած է տեղոյն Ազգ. և Ամերիկեան վարժարաններու ընթացքը և եղած է մինչև հիմա ուսուցիչ զանազան Ազգ. վարժարաններու մէջ:

Մեր մէջ, ցաւալի տկարութեամբ մը, շատ անգամ գործերու և աշխատութիւններու արժէքը կը չափուին անունի մը հըմայքովը և անոր տարածուածովը. և շատ անգամ կ'անտեսուին անոր ներքին արժէքը և օգտակարութիւնը:

Փափաքելի էր որ գէթ զրչի արտագրութիւններու զնահատուծը ազատ ըլլար այդ տկարութիւնէն:

Յ. Մակարեան կրնայ հաւատալ որ օգտակար աշխատութիւն մը կատարած է՝ հայ կեանքով հետաքրքրուողներու համար, և արժանի է ամէն համակրանքի և զնահատութեան. և պէտք է որ ամէն կարգացող հայ հաս մը ունենայ այդ հատորէն, հայ արգի կեանքին մէկ կարևոր էջը իր աչքերուն զիմացը ունենալու համար, որ պատուարեր է իր ազգ. զգացումներուն:

Գ. Մ.

Չ Ա Ր Պ Ա Չ Ա Ռ

Հոգիս վրայ սիրէ է խաւար,
Անգեր մեղին, փոխանակ լոյսի,
Մինչ պէտք ունիմ ես, Տէ՛ր, խաթախի
Որ չբամ անոր ճննոցի իր աւար:

Թարոխ ամպին հոգիս կը ցանկայ,
Եւ Հօրք ձայնին հազր ու հետաւոր,
Պատմանքին ձիւն, իրեւ գրան կուս,
Որ տարիմ մէջ սիրոյ մրցակայ:

Կ'ուզեմ կոչուիլ ես «գո՛» է իմ որդիս,
Կ'ուզեմ որ մազդիկ լրանն այդ ձայնն յուր,
Ըլլան սքսով սուր եւ կերպով՝ պայծառ,
Ի՛նչ ամէնուն աչքէն սիրոյ լոյսն յորդի:

Իմանալի սուր լեռն հրաւախա
Լոյսն ու ամպեր, յայտարարեմ Հօր,
Կր սիրեմ ես այժմ հոգիս թուր,
— Խաչ ճեղանա է այս, արդ'ուր Վարդավառ:

***